

Jensen-Sønderup: Jeg har i Virkeligheden Grund til at være tilfreds med de Udtalelser, der er faldet, Ministerens paa et enkelt Omraade dog undtaget. Ikke alene gav nemlig det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds (Moesgaard-Kjeldsen) sin Tilslutning, hvad der er selvfølgeligt, naar han staar som Medforslagsstiller, men ogsaa den ærede Ordfører sagde, at han i Virkeligheden billigede baade Tendensen og det, der var Forudsætningen for og Meningen med de af et Mindretal til Banklovsforslaget under Nr. 4 stillede Ændringsforslag. Og det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen), som ikke synes om, at man indfører en Maksimalindlaansrente, fandt, at man paa mange andre Maader, end der her er foreslaaet, kunde have fundet noget, der drog et Skel mellem Banker og Sparekasser. Han nævnedes, at man kunde have ladet Sparekassernes Kontrabøger være hvide og Bankernes være sorte eller sætte et Stempel paa Bankernes Kontrabøger. Hvor dyrt det Stempel skulde være, tror jeg ikke, det ærede Medlem talte om, det kunde man altid forhandle om. Men som den tredie Udvej nævnedes det ærede Medlem, at man kunde bestemme, at for saa vidt Bankerne havde Midler, der var indsatte paa Kontrabøger, gjaldt for dem de samme Regler, som gælder med Hensyn til Sparekasser. Det er det, Ændringsforslaget gaar ud paa. Jeg maa tilstaa, at der er noget vist sørgeligt i, at alle synes at være enige i, at det i Virkeligheden er det rigtige, men ender med at sige: Men det kan desværre ikke gennemføres, og saa maa man resignere. Men hvorfor kan det ikke gennemføres? Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds sagde, at naar han og endnu et Medlem af det samme Parti kunde frafalde det Krav, der er stillet med de Ændringsforslag, som jeg her særlig har gjort mig til Talsmand for, var det, fordi man havde et Indtryk af, at hvis de blev fastholdt, fik vi ingenting ud af Sagen. Men hvad er det da, der gør, at man ingenting faar ud af en Sag, hvis man fastholder det, som alle synes at være enige om i Princippet? Et Princip kan udformes paa forskellig Maade, men man har dog givet sin Tilslutning til Princippet. Jeg maa tilstaa, jeg forstaar ikke, hvorfor det skulde være nødvendigt at opgive en Tanke, som alle synes at være enige om, og da navnlig at opgive den, fordi man mener, at hvis man holder

fast paa den, kan der ikke komme noget ud af Sagen.

Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds motiverede, at han kunde frafalde det af mig baade tidligere og igen i Dag omtalte Ændringsforslag Nr. 4 til Banklovsforslaget, ved en Henvi- ning til, hvad der i Betænkningen til Banklovsforslaget, Tillæg B. Sp. 737, staar anført om de Ændringsforslag til Sparekasselovforslaget, der er stillede under Nr. 1, 2, 4 og 8, og til, at naar disse Ændringsforslag vedtages, er der dermed givet Sparekasserne — jeg tror, det ærede Medlem brugte den Vending, det var i hvert Fald Tanken, selv om det ikke maatte være Ordet, jeg har ikke faaet det set efter i Fortrykket — det videre Spillerum, som de vilde faa ved disse Ændringsforslag. Men hvad er det da for et Spillerum, der er Tale om at give Sparekasserne ved de Ændringsforslag? Ændringsforslag Nr. 1 er det, der gaar ud paa, at Sparekasserne maa diskontere Veksler, men ikke afhænde dem videre. Maa jeg i Parentes sige, at jeg holder ikke saa forfærdelig meget af, at Sparekasserne benytter Veksler — det kommer jeg for Resten tilbage til om et Øjeblik, naar jeg vender mig til den højt- ærede Ministers Udtalelser —, men jeg gør opmærksom paa, at det, de efter dette Ændringsforslag faar Lov til, er det, som de allerede nu gør efter ministeriel Fortolkning af den gældende Sparekasselov. Der kan diskuteres om, hvorvidt den Fortolkning er rigtig eller forkert, ligesom der i det hele kan diskuteres om saa mange administrative Afgørelser, men der er ikke herved tilsigtet at give Sparekasserne i mindste Grad mere Frihed, end de har i Øjeblikket. Der opnaas altsaa ikke ved Ændringsforslaget andet end det, at man ikke gør nogen Indskrænkning i Sparekassernes Virksomhed, som ikke allerede eksisterer. Ændringsforslag Nr. 2 giver Sparekasserne Lov til, hvad Forslaget ikke vil give dem Lov til, at yde til Stiftere og Garanter 1 pCt. mere i Rente af Laan, end der ellers ydes, men det har de ogsaa Lov til for Tiden. Det er ikke nogen ny Beføjelse, der her gives dem. Man und- lader kun at foretage Indskrænkning i den Frihed, de har.

Til § 3 er der stillet et Ændringsforslag under Nr. 4, der siger, at Sparekasser ligesom ogsaa Banker skal have Lov til at lade Indskydere paa Kontrabog uddrage ved Check, naar Kontrabogen har den fornødne Paategning om, at noget saadant